

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

100 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по-
вонъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащаея
въ година-га за пресылка-та на руска-
та поща 2 карбовны.

№ 125.

ИЗДАВА СЯ ВСЯКА СЪББОТА.

Подписка ся прѣма въ Типографіа-та на
у Болгарейн Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москвѣ въ Редакцій Жур-
нала Москвитинна. Въ Вуверенцъ у
Г-на Проконія Балабоглу. Въ Цибраила у
Г-на Михаила Поповича.

ВАТРЕШНИ И ОВНШНИ.

По царска заповѣдь отъ 16 Юліа (и).

Извавъ пана, главный управитель на
императорско-то медицинско училище, на-
именованъ членъ на государственнй совѣтъ;
Джамаль-Еддинъ ефенди, членъ на госу-
дарственный совѣтъ, наименованъ главный у-
правитель на Императорско-то медицинско
училище.

Цареградъ, 19 Юліа (и).

Нашите читатели знаятъ, че Нота-та
Графа Несселрода, кой-то ициенте отъ В.
Порта да прѣма послѣднѣ-то условіе на Кня-
зи Меньшикова, относительно на духовны-те
равны права на В. православна Церковь, и
ой-то бѣ подадена 9 число мѣсяца Юліа (и)
а министра иностранныхъ дѣлъ отъ Г. Ар-
гиропуло, первый драгоманъ на русско-то по-
солство, — опредѣляваще осемдневный срокъ
ладе) на императорско-то правительство за да
гавге на таа Нота.

Тоаи срокъ си свърши оный четвертокъ,
Г. Аргиропуло отиде при В. Порта въ су-
дѣ-а-ть день по 3 часа подиръ обѣдъ, и,
ладе) полчасовый разговоръ, Решидъ па-
на, министр иностранныхъ дѣлъ, вручи му
тавѣ-а-тъ на В. Порта. Въ него си заключа-
а-тъ, въ израженія на миролюбивы, соразмѣр-
ны и важны, высоки-те побужденія на Цар-
ско-то достоинство, право и независимость,
кой-то не позволява на императорскій Ди-
анъ да прѣме онова, кое-го ице Ст-Пете-
бургскій Дворъ, споредъ Нота-та на Графа
Несселрода; освѣтъ това, убѣрива, минува-

ніе-то на предѣлы-те отъ русска-та войска,
както въ Нота-га ся възбѣстваше, ако В.
Порта не ся склонил, императорско-то прав-
тельство съ сокрушено сердце ице виде въ
него обявление на война.

Велѣдствіе на тоаи отвѣтъ, Г. Балабинъ, пер-
вый секретарь на русска-та миссія, отиде оный
пеганъ въ Одесса, и, както убѣрива, взелъ съ
себе спархивы-те на посолство-то. И тѣж, изъ
всички-те политически челоѣцы на русско-то
посолство, остава сега въ Цареградъ само е-
динъ Г. Аргиропуло. Русска-та канцелярія и
Пошъ за отправление-то на търговски-те ра-
боты, споредъ рѣшеніе-то на Нота-та Князи
Меньшикова, кой-то възбѣстваше прекраще-
ніе на политически-те сношенія между два-та
Императорски дворове, оставать оше тука до
ново повелѣніе. Това иѣщо наи обнадежва,
че политически-те сношенія между два-те
державы скоро пакъ ице ся наченать, както и
предъ Н. В. Императоръ Николай, кого-
то цѣлый свѣтъ е призывалъ да почига, за
негово наи славно въ Исторія-та 23 годишно
правление, за справедлива-та му душа, вели-
кій характеръ, обширна мудрость, искусство,
преданность камъ спокойствіе, миръ, обще-
ственнымъ начала, почестъ на трактаты-те, вѣр-
ность и права на союзницы-те си, — Н. В. не
гуди внимателно и благоприятно ухо на высо-
ки-те и неизбежны причины, кой-то В. Порта
вынаги упаци въ отгвѣты-те си, на справедли-
вы-те и дружелюбны представленія на вели-
ки-те державы, кой-то толкова желать да си
прекрати това положеніе, неосновано на оцѣ-
нены причины, и твърде мажно, впрочемъ,
твърде стѣснително за търговски-те и худо-
жественны интересы на всички-те Державы.
Ако това положеніе существува само отъ нѣ-
колко време, но се подѣбствува печално на

общи-те работы, и, ако ся продолжи оше, ице
произведе наи нещастны слѣдствія. Нема ни
одно правительство, — мы не исключаваме
руско-то, — кое-то не желаетъ естественны
и нравственный успѣхъ на Турція, удобреніе
на народонаселеніе-то и, безъ исключеніе на
вѣра и народность. Но за да ся исполнять
тези толкова желателны слѣдствія чрезъ фи-
манъ-а-тъ, даденъ призь онези дене на хри-
стіанскы-те, чрезъ обыкновенны-те сообщителны
и желѣзны пѣтица, чрезъ оттоманска-та нова
касса, чрезъ капиталы-те и наука-та Евро-
пейска, чрезъ сообщеніе на силы-те Востока
и Запада, насетве чрезъ много други мѣрки,
кой-то ице възродить нови побужденія, като
печать на всички-те Императорски работы,
твърдо поддержаны отъ добра-та воля на Н.
В. Султана и совѣтницы-те му, — потребно
е да ся възстанови спокойствіе-то и увѣреніе-
то между челоѣцы-те, политика-та да быде
безъ угрозы, согласіе-то между державы-те
да нема друга цѣль, освѣтъ благосостояніе-то
и успѣхъ-а-тъ на общество-то, потребно е, на-
сетне, да си разсѣятъ по скоро черны-те обла-
цы, кой-то висять, къ социальніе-то на вси-
кій свѣтъ, надъ сношенія-та между Ст-Пе-
тербургскій и Константинопольскій дворъ. Тур-
ція, — всякій ице й отдаде правдина, — ни-
какъ не е искала да стане това, зашто-то во
всички-те си работы никоги не е възвзала
отъ права-та си, и, кое-то е сторила и рекла,
вынаги е доказвало колко тя цѣни да подде-
ржава добры-те си сношенія съ Россія. Тя по-
жертвова всичко-то цоможеніе: по голѣма жер-
тващеме да повреди и унизи нейно-то достои-
ство, честь, независимость, будущность. Ни-
кой не може иска таквици иѣща, и Н. В. Им-
ператоръ Николай, сердце-го на кого-то е
толкова великодушно, ице да разумѣе, че Н.

ПОДАНОСТИНЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСНОВЪДНИ

И Р А В Н И

и

И С Т О Р И Ч Е С К И.

(Преведе Янку Генчовъ Салганджи.)

(Продолженіе.)

Доказательства, кой-то ся взима-
отъ занимае-то въ есте-
ственны-те иѣща.

Прилично бѣше на безмѣрна-та прему-
дрость на создателя, да открие на челоѣкъ-
а-тъ, като гледа видими-те созданія, истинны-
те и собствени-те законы, и на умственный-
а-тъ свѣтъ, кой-то неподпада подъ чувства-та.
Заради това гледаме, какъ природно-то и жи-
вотно естество на дрѣвеса-га изваява и изо-
бразява многовиди безсмертіе-то на челоѣ-

ческа-та душа, чрезъ пребываніе-то на плодо-
носны-те и нехватны силы, кой-то пакъ жи-
внѣтъ послѣ кога-то ся загубить изображе-
ніе-те имъ иѣща: плодородіе-то на най мали-
те сѣменца, и претвореніе-то тѣхно на иѣща,
несравненно голѣми, преображеніе-то на пене-
руда-та, и на други буболечки, бытіе-то на ле-
ки-те существа, сирѣчь на свѣтлина та, и на
топлина-та, и на други иѣщии подобны, кои-
то са опредѣлени произведенія отъ химиче-
ско-то раздробленіе, щото дѣйствува и ся рас-
простиратъ всяко спроти величина-та си и
дебелина-та, щото подпада подъ чувства-та.
Напослѣдокъ скорый-а-тъ успѣхъ на всички-те
изображенія иѣща, кой-то си пазятъ, чинагъ
всякое спроти достоинство-то си, и са покор-
ни на челоѣка, кой-то е положенъ на най вы-
сокій-а-тъ степенъ на лѣствица-та на видимы-
те созданія.

Тыя всички-те са вонстина прѣлвни зна-
кове за истина-та, кой-то чувствова челоѣче-
ско-то сердце; но и тыя небеса, кой-то спроти
великолѣпно-то реченіе пророково, повѣ-
дають слава-та Божія наи прочее изавялява
иѣщо за безсмертіе-то на словесно-то и со-
вершенно созданіе, кое-то само има потреб-
ны-те дарбы да толкува гласованіе-то на звѣз-

ды-те, да разтеглива и да размѣрва небесны-
те тѣлеса, за да нахожда законы-те на тѣхно-
то поридочно движеніе? Това словесно созда-
ніе, кое-то си удостои да ся удивлява мно-
го пѣти, и да разумѣе дивны-те дѣла на Все-
силааго Бога, щеме ли да е вонстина отсу-
дено да ся вѣрне послѣ цѣлокупно въ прѣжѣ-
та, кой-то го связва и поврива? Богъ ице ли
вонстина да строи това душевно огледало,
въ кое-то благоволи да възіае образа му, и
въ связанны-те созданія, щеме ли да престане
отъ дѣла-та си, и да ся опредѣли само въ про-
сти-те видѣми, кой-то имать животь, и бытіе
малолѣпно? Не, вонстина, това сущо-то зръ-
ніе на естество-то свидѣтельствува, и выка
велегласно верху окаянно-то, горделиво поуче-
ніе на тѣнозрителни-те оныя ласкатели, кои-
то невѣрватъ душевно-то безсмертіе, като
че ся болятъ отъ него, и въздигатъ непо-
стоянно, злосчастно-то си рвеніе въ содержа-
ніе-то всякоего вѣка, като че бѣше нѣкакъ
возможно да удавить согласный-а-тъ выкъ на
челоѣческой-а-тъ родъ, съ немощный-а-тъ си
и тяжкодоханъ гласецъ. Но челоѣкъ, изпад-
наый-а-тъ челоѣкъ, непрестанно ся гони отъ
гордостъ-та, и отъ непобѣдимо-то раченіе.
И да не огасне сощѣмъ свѣтило-го на со-

Порта, заради права-та си, никакъ не е имала мысль да ослаби дружелюбны-те связи, кои-то соединяють отъ толкова время двѣ-те Державы. Тя вынаги желеа подтвержденіе-то имъ и ще ся обрадова като узнае, че русско-то правительство оцѣнява, както и други-те союзницы, нейны-те похвалны намѣренія и живо желаніе да виде отново на мѣсто-то имъ челоуѣцы-те на русско-то посолство. То може вѣрно да ся надѣва, както и преди, на должины-те му почести и пригледы, кои-то Императорско-то правительство ще ся старае да докаже, и ще быде щастливо да виде доброто согласіе возстановлено между два-та Дворове.

Ж. де К.

Два Англійски военны параходы стигнаха оный четвертокъ въ Цареградъ, изъ които единъ отиде при британско-то посолство и вручи писма на Лорда Стр. Редклиффъ. Спореди тѣхъ писма, Англійскій-атъ флотъ, подъ предводительство-то на адмирала Дунда, сирѣчь на 13 число при Бессика, недалечъ отъ Дарданелы; а французски-те морски силы, подъ предводительство-то на вице-адмирала Ла-Сюсса, стигнаха на второй день.

Англійскій-атъ флотъ счита 6 линейни корабли и 8 военны парахода, 8,000 души, около 700 орудія, и чѣка още подкрѣпленіе.

Французскій-атъ флотъ счита 8 линейни корабли и 6 парохода, 10,000 души и 900 орудія, и чѣка още подкрѣпленіе.

Въ случай на война, флотъ-атъ, споредъ трактаты-те, ще ся нахожда подъ главно-то началство на адмирала Дунда; а сухопутны-те силы — подъ главно-то началство на Французскій-атъ Генераль.

Ако сме добръ извѣстены, Императорска-та войска воскачаса сега до 260,000 души, добръ организованы, и по много отъ 40 хил. добровольны, кои-то ся още собирать.

Пишатъ изъ Влашко и Молдова, какво тамъ всичко-то е спокойно и нема никакво движеніе отъ кадѣ Прута, на русскій-атъ предѣлъ. Отъ друга-та страна по Дунава, въ Болгарія, всичко-то ся приготова за война и ся укрѣпляютъ императорски-те крѣпости.

Пишатъ отъ Солунъ отъ 28 Мая.

Немамъ нищо важно да вы забелѣжа, освѣтъ слухъ-атъ гдѣ-то ся распространи въ нашій градъ, че нѣколко вооружены Черногорцы пакъ нападнали на Турски-те крѣпости. Омеръ наша, кого-то тука чѣкаха, приууденъ бѣ да остане на мѣсто-то сп.

См. Г.

Мы молимъ наши-те читатели, ако желаютъ по нѣкоги, подиръ обѣдъ, да попригледатъ нѣкои газеты, наприимѣръ Гръцки, съ условіе, впрочемъ, ако проумѣвають Еллинскій

языкъ и получавать тѣхъ газеты. Това ще имъ достави голѣмо удовольствіе и смѣхъ. Съ какво тѣмъ искусство, съ какво лисичко лукавство, умѣять Аѳински-те редакторы да си пѣлнѣть газеты-те! Тѣхны-те собраты по други земли съ жадность ги распечатвать, чѣтатъ, прочѣтатъ, хвалѣть и расхвалвать. И ето новы извѣстія, новы событія ся свѣршили, безъ да знае никой; но всяка-та Греція, Мала-Азія и Фенеръ знаютъ ги, като "Отче нашъ"; тѣхъ простоушно ся увѣрены че владѣять тайственный ключъ на новины-те и отварѣть храмъ-атъ на древны-те Еллински мистеріи. Само отъ една Аѳина излѣзва дѣйствителна политика, политика Европейска, която трѣба да держатъ и слѣдовать, ако желаютъ да ся почитатъ за дипломаты, други-те Европейцы. Въ своя-та простоушна и легкоуверна главичка, Гръцы-те трупатъ теоріи надъ теоріи, создавать новы царства, събарѣть существующи-те и — тука ся сходитъ концы-те — струва имъ ся, че Гръція увеличила ся владѣнія-та и Гръцкій языкъ, съ помощъ-та на Аполлона, труби по всякій-атъ свѣтъ!

Вземете, напри., една Аѳинска, непремѣнно Аѳинска Газета, или "Амалой", или по добръ, устарѣлый-атъ "Телеграфъ". Ако владѣете хладнокровіе, вы ще го прочетете до край. Въ подирный-атъ ще намѣрите по нѣкоги извѣстіе и за Болгарія, която той называва Оракія, (!) иза Гръцки-те митрополиты, гдѣ-то ся превозноса тѣхно-то велико Еллинско образovanje, и похвала на Гръцкій языкъ, за негово-то богатство, красота, древность, общепользность . . . и Богъ знай още какво. Прибѣрнете листа и пригледайте имъ новины-те: вретъ, вретъ Греція, Еллада, Гръцы, Ромен и Еллыны!

Жалаете ли да узнаете нѣкои новины, повторены отъ Гръцки-те Газеты? — Да избереме една. Въ послѣдне-то время бѣха извѣстили и увѣрили, че Турски-те военны корабли кои-то осаждаваха Албанія и ся врыщаха назадъ, останали безъ пары и были принудены да ся сирѣтъ въ Корфу и да взематъ назаемъ, че теглили полицы въ Цареградъ, кои-то не ся заплатили, и че, насетне, были запрѣны. Въ това извѣстіе нема ни една капка истина. Военны-те корабли не ся захождали въ Корфу и има единъ мѣсяць отъ както спокойно ся стоятъ въ Цареградъ.

Знаете ли отъ какво происхожда това Гръцко празднословіе и направление? Ако не знаете, вспомнете Българска-та пословица, и ще бѣдете удовлетворены: видѣла жаба че ковѣтъ конь, вдвигала и тя кракъ.

РАЗНИ НОВИНЫ

— На 15 число того мѣсяца, единъ чрезвычайный скороходець дойде съ писма до Англійско-то посолство, и ги вручи на Лорда

совершенно некакъ, и осянно отъ естество-на-та смерть, която е подобно тѣлесно раздѣленіе отъ зачало-то, кое-то съживлява тѣло-то.

Доказательства, кои-то ся взимать отъ книга-та на Божіи-те откровения.

Родословіе-то, кое-то представлява подъ очи-те ни великій-атъ образъ на свѣтовно-то созданіе, поучава насъ, какъ челоуѣка, по совершенно-то отъ земли-те созданія, сотворися, по образомъ и подобію божію. Богодухновенна-та тая книга, въ която ся возвращать скоро или полѣка, всички-те суетны челоуѣчески догматы, както непрестанно ся повращають морски-те джлги, кога-то ся разбивать верху высокъ камень, надъ кого-то свѣти свѣтильникъ многосвѣтлый посреди широкаго океана, священна-та, геноримъ, тая книга, по-

Стр. Редклиффъ, Англійскій посланникъ. Тя трѣгна отъ тука онаа суббота съ писма на Англія.

— Оный четвертокъ, вечеръ-та, Лордъ Стр. Редклиффъ, Англійскій посланникъ, ходи го Императорскій дворець, Чераганъ, и има чаю да ся приеме отъ Н. В. Султана.

— Оный четвертокъ, вечеръ-та, Англійскій параходъ "Уаспъ", отиде изъ Цареградъ Дарданелы; а призь ноцъ-та други параходъ англійскій "Нигеръ", также отиде въ Дарданелы съ писма отъ Лорда Стр. Редклиффъ адмирала Дунда.

Въ сущій-атъ вечеръ Австрійскій параходъ "Каролина", отиде въ Триестъ.

— Онаа суббота дойде въ Цареградъ, Англійскій военный параходъ "Карадокъ", подъ началство-то на Г. Дерримана, отъ Бессика съ писма отъ адмирала Дунда за Англійскій посланникъ.

— Политически-те разговоры отъ день до день ставать по часто между представителями на чѣтырѣхъ державы, както между себи, тѣхъ и съ министры-те на В. Порта.

— Онаа среда, совѣтъ-атъ на министры собрася у военный министръ, подъ предводительство-го му.

— Оный петакъ, Н. В. Султанъ, содружѣсь отъ свои-те челоуѣцы, ходи на джаміи-те "Еюбъ", и присуствова на пладѣя-га молитва.

— Оный четвертокъ, чѣтыре митрополиты и избранны челоуѣцы отъ Арменцы-те, ходи на при В. Порта, и вручи на министра иностранныхъ дѣлъ, писменно благодареніе ко фирманъ-атъ, даденъ призь дене-те на Християны-те и Еврен-те.

— Управитель-атъ на Самось, Г. Георбѣ Конеманосъ, трѣгна си онаа среда изъ Цареградъ съ парахода "Меджидіе", наедно съ супруго-та си.

— Оттоманскій параходъ "Шаади", нагаваренъ съ войска отъ императорска-та гвардія, която ся нахождаше въ Скутари, грѣсь въ петакъ вечеръ за Варна, гдѣ-то ще осянѣтъ вѣтъ войны.

— Параходъ-атъ на оттоманско-то содружество "Пурсудъ", кой-то заведе въ Александрію сынъ-атъ на Мекскій Шерифъ, дойде въ оный четвертокъ изъ Бейрутъ съ 569 солдаты.

— Онаа среда, австрійскій посланникъ, иронъ Брюкъ ходи при В. Порта, наедно съ челоуѣцы-те отъ посолство-то, и посѣти консулскій-атъ везиръ, министр-атъ иностранныхъ дѣлъ и предѣдатель-атъ на государственнаго совѣтъ.

БОЛГАРИЯ

Пишатъ отъ Башкию (Жеравна) Юнія 1 1878

Тукъ наши-те жители ся въ голѣмъ страхѣ и въ голѣмо припятствіе отъ много то злодѣйцы, кои-то отъ день на день ся умножавать до толкова, щото отъ наши-те си

иѣсть-та, и на право-то разсужденіе, колко-то ся умножава темнота-та, която затжлѣства около него, колко-то ся отдалѣчава, отъ высокогородно-то си жилище, требаше да ся даде една вонкашна помощь, като подпорка и прибѣжище на связанны-те родове, кои-то преуспѣвають въ временно поприще, като жезлъ на пугешественникъ, кой-то вжрви въ плачевна-та долина. Това подтвержденіе преблагото-то челоуѣколюбіе Божіе подаде на подвижаемый-атъ челоуѣкъ, чрезъ священны-те преданія, кои-то ся допращають отъ родъ до родъ. И смиренномудро-то, и всепочитаемо-то, и непрекословно тѣхно свидѣтельство, разсыпва всякое сомнѣніе заради безсмертіе-то на наши-те души. Тѣхъ священны прорицанія увѣрываютъ ни, какъ душевна-та смерть, не е друго нищо, освѣтъ раздѣленіе-то нѣхно отъ Бога, отъ первородный-атъ си источникъ, и тая основательна истина, представлява, ако не-

учава насъ, какъ тѣло-то на первосозданіе вземася отъ земля-та, а душа-та му ся рождѣтъ отъ жизноначално-то духовеніе Божіе. Мие дамы прочее между словесно-то зачало, и между тѣлесно-то челоуѣческо устроеніе, различно разсужденіе, кое-то изьявлява изреченіе и очевидно два способа за сотвореніе, спрѣчь кои-то взима Богъ перво отъ стихій-те рожденны-те части за наши-те тѣлеса, и тутамъ послѣ сотвори духовна-та единица, що е насъ, която не е просто духъ животный, а неже е око и образъ и подобіе на создателя, а сирѣчь умъ и раченіе заедно. Душа-та, която е една и тройна, по первообразно-то подобіе, современно е, разуміе, словесность и дѣйствіе, и понеже е свободна отъ иго-то на безсловесно-то стремленіе добытоково, неже непринуждено да клонн съ всички-те силы, камъ-то божественно-то си первообразіе или да ся отдалѣчава отъ него, че да трѣ-

Тяне единъ не може да излѣзне отъ село-то
мана вѣнъ, и ако нѣкой си отъ голѣма-та си
нуада бы излѣзълъ изъ село-то на вѣнъ, той
Още си дойде или саблеченъ безъ пара, или ще
и го донесатъ убитъ. Правительство-то обаче
чадна на дия-та имъ и надѣвамеся да ги у-
лови и да ги накаже както имъ ся стон.

ВОНКАШНИ НОВИНЫ.

Франція. — Всички-те французски, и пре-
мушественно английски газетъ, наполнены
съ извѣстія за востокъ, кои-то противорѣчатъ
въ свои-те мнѣнія една на друга. Нѣма ничто
важно въ Франціи и въ Парижъ, гдѣ-то на
30 Мая (и) даденъ былъ единъ изъ най
блистательны-те балове. На него присуство-
вали Императоръ Наполеонъ III съ Импера-
рица-та и всичко-то избрано общество.

— Военный министр, Маршалъ Сентъ-Ар-
ю, стигналъ въ Парижъ на 7 Юнія (и).

— Французска-та Императрица изъ соб-
ственно-то си имѣніе подарила на нещастна-
та Корунска область, въ Испанія, 40,000 реала.

А н г л и я. — Н. В. Дука Генуезскій,
кой-то бѣше въ Парижъ, дошелъ на 30 час.
Мая (и) въ Лондонъ, и въ сущій-атъ день
е ходи да поздрави Английска-та Царица.

— Увѣрять, какво политически-те сно-
шенія, между Австрія и Швейцарія, кои-то
орбѣха ся прекратили оный мѣсяцъ и ся про-
должавать още, скоро пакъ ще ся возобно-
вятъ, въ полза на двѣ-те державы.

— Между Бостонъ и Нью-Йоркъ правятъ се-
натъ едно ново сообщеніе, названо "атмосфе-
рическій тилеграфъ". Това не е друго нѣщо,
освѣтъ единъ правый куминъ, въ кого-то
оспикватъ писма или друго нѣщо и захлупватъ
отъ една страна, а отъ друга-та завчасъ из-
огрежляватъ воздухъ-атъ съ воздушна машина.
Увѣрять, че съ този способъ дава ся такъизи
девиженіе на писмо-то, гдѣ-то може да пролѣ-
дати въ единъ часъ разстояние въ 200 нѣмски
мили (230 часа). Изобрѣтатель-атъ на този
атмосферически тилеграфъ именува ся Ричардъ
тонъ.

— Злато-то, кое-то отъ двѣ три години
ина самъ открѣхъ въ Австралія, отъ день на
ень ся увеличава. Оная година собрали тамъ
злато до 14,163,364 ф. ст. (около 85 мил. среб.
убли). Изъ най замѣтательны-те намѣрванія
назватъ на единъ самородокъ отъ 134 ф. ст.
ого-то намѣрили три златонекатели и про-
али за 8,000 ф. ст. (около 950,000 гр.).

Въ една Ирландска газета представля-
ать замѣтательно изображеніе на послѣдствія-
а, кои-то станали въ живописно-то Графство
ишперари: Ирландцы-те преселяватъ сега

нибе си по вонкашны-те предметы. Вкратцѣ
ра речеме, може да оскверни Божіе-то подо-
иѣ, що има, но не може и совѣмъ да изгладѣ
и печатъ-атъ, пощо не е вземала сила да за-
рыва сама себе си.

Като начнемъ отъ това двояко открове-
ніе, намираме во всякой листъ въ свѣтѣ писа-
ніе най явни свидѣтельства за душевно-то без-
смертіе, кои-то да преброй нѣкой, сушо е да
излѣдува всички-те неизчерпаеми сокровища
на Богословіе-то. Пророкъ Давидъ излага че-
ловѣческій-атъ предѣлъ, говорящъ: "плоть
и кость, духъ ходи и не обращаясь". Соломонъ
проповѣда, какъ чловѣческо-то тѣло отхо-
да въ прасть-та, а душа-та ся враща камъ
Богъ. И всички-те пророцы, кои-то предвоз-
вѣщаха тайнство-то за вочеловѣчїе-то на сло-
во-то, и за наше-то избавленіе, составляють
увѣрять съ това исто-го, перва-та догма-

въ Америка съ совершенно хладнокровіе и тѣй
легко, като че ходять отъ село на село;
трудно може ся намѣри семейство, кое-то да
нема роднини въ Америка или въ Австралія.
Весели-те, открыты-те Ирландски села въ
Типперари замѣнены ся по много, тамъ гдѣ-
то не ся веке опустѣли, съ Английски увесе-
лительны кѣщи, обыколены съ высоки стѣны;
зладѣнія-та на богаты-те Ирландцы минали
въ руцѣ-те на економны-те Шотландцы и Ан-
гличане. Въ 1847 въ едно село Галвея имало
до 4,770 души, сега останали само 700! По-
добны примѣры насчитвать много.

— Призь дене-те пуснаха по вода-та въ
Лондонъ единъ пароходъ, изъ най голѣмы-те,
кои-то до сега е имало въ Англія. Той е на-
званъ "Гимлай", има длина до 49 саж., ши-
рина до 7 и глубина до 5; машина-та му е
700 кон., объемятъ 3550 тон.; вѣтри направле-
ны 400 оди за путешественицы и има още
мѣсто за 10,000 маж. товаръ и за 24,000 маж.
вѣзленъ.

— Споредъ ново-то устройство на Келиско-
Берлински желѣзнь путь, сега може да ся
отиде отъ Берлинъ въ Лондонъ за 40
часа (два дена и една нощъ): излѣзватъ изъ
Берлина въ 7 1/2 час. сутрина, дохождатъ въ
Кельнъ въ 10 ч. вечеръ, призь нощъ-та мину-
ватъ Белгійскій синоръ, а на другій-атъ день
французскій, пообѣдватъ въ Англъ, въ 7 часа
вечеръ, още не залѣзо солнце-то минають
Ламанскій каналъ и въ 11 ч. вечеръ стигватъ
въ Лондонъ.

БОРИСЪ, прввы Христїанскы Царь на Българьты.

Побългарена исторїйска приказка,
писана по славянскы отъ Г. о с и -
ф и н ж Турноградскъ. Царе-
градъ. Въ Типографїи-тѣ на Оадеа
Дибичіана. 1853, 160, 30 стр.

Призь онзи мѣсяцъ появи ся въ Царе-
градъ книжка, заглавіе-то на която написах-
ме оггоре, сочинена отъ една изъ просвѣщен-
ны-те дѣвицы славянски, родена въ Туринъ, въ
Крайна. Съ обширно младо воображеніе и у-
влекательный, острый умъ, тя изобразила вѣр-
но въ нѣколко страници минута-та, въ която
Българскій Апостолъ, св. Меводїи, потряси
душа-та на Бориса, чрезъ изображеніе-то на
второ-то пришествіе Христово. До Бориса,
первы христїанскій Царь на южны-те Славя-
не, Болгарія бѣше покрита съ най мрачны
облачы на идолопоклонство-то. Напрасно Ви-
зантія и Римъ, съ свои-те громозвонны изре-
ченїа, стараяхся да введатъ лучезарный
свѣтъ на Христа-Спасителя, — Българскій
народъ твърдо держеше свое-то старо вѣрова-
ніе, кое-то ласкае страсты-те и имъ дава не-
обуздана воля. Но рано или късно, Болгарія,
поставлена между двѣ христїански державы,
Византія и Римъ, трѣбаше да ся просвѣти

та за безсмертіе-то на чловѣчески-те души,
кои-то ся провѣсены между небо и ада, си-
ръчь между блаженство вѣчно и безконечно
отричаніе. Ако во всяка работа требва да ся
почита, спроти какво-то достоинство я опре-
диль создатель-атъ ѣ, безсмертіе-то на наша-
та душа, много нѣщо ли ся вижда, за да раз-
умѣе безконечно-то и безмѣрно-то избавленіе,
що ся даде за преобрѣтеніе-то на изгубенно-
то чловѣческо естество? Това е основате-
лно-то мнѣніе на вѣтхїи-атъ завѣтъ, кое-то об-
разователно, и прѣявно изобразува по соб-
ственны-те тайнства, за вѣчностъ-та, коя-то
щемъ да наслѣдимъ "дарбы-те Божїи са не-
разкаяны". Богъ нито отнема, нито размѣня-
ва мысли-те на любовь-та, и на мудрость-та
си, спроти наше-то лукавство и невѣріе.

Ето прочее напоследокъ завѣса-та на
старый-атъ законъ собрася, завѣта на благо-

съ истина-та вѣра Христова. Неизвѣстно бѣ
само, коя страна ще надвѣе: Византія ли,
первосвященницы-те на която дигаха ся рѣ-
ка-та само да благословляють народы-те, или
Римъ, гордый-атъ Римъ, кой-то ся силеше не
да просвѣщава, но да присвоива цѣли цар-
ства и по скоро да ся отгѣргне отъ В. Право-
славна Церковь? Въ сушо-то оноа время, ко-
га-то Римъ думаше веке че записалъ въ свои-
те подданы българскій народъ, както стори
послѣ съ други славянски племена, въ Бол-
гарія водружися знамя-то на креста Христовъ,
споредъ обряды-те на Восточна-та православна
Греческа Церковь, кои-то и до днесъ пребыва-
вать твърды, неизмѣни, както бѣха хиляда
години преди. Всички-те старанія явны и не-
явны, христїански и нехристїански на Запад-
на-та Церковь, кои-то ся продолжавать даже
и до днесъ, за да внесатъ религіозный раз-
доръ между насъ, Българь-те, не ся имали,
и не могатъ има, на една канка успѣхъ. Бъл-
гарскій народъ душевно е придаденъ камъ
своя-та свѣта православна вѣра, завѣщана отъ
наши-те праѣдовы, и никаква клевета, ника-
ва интрига на иновѣрцы-те западны, окованы
въ Римски вериги, не ще намѣри входъ въ
българско православно сердце.

Тези мысли ми минаха призь глава-та,
кога-го прочетохъ "Бориса". Мы рекохъ
по горе, че св. Меводїи крестилъ Българь-те.
Ей какъ Сочинительница-та, наша-та мила по-
сестрима, и слѣдъ нея преводчикъ-атъ, описа
наши-атъ первый Българскій Апостолъ: "Съ
яснъ горящъ рѣчь неуморливы Методъ про-
повѣдуєтъ свѣтъ вѣрѣ и кротко, мило съзы-
вать жители-ты отъ Българїи да оставятъ
лѣжны боговы, да ся вѣрнать на кѣй Бога
отъ любовь, на кого-то іедино чядны сынъ
остави небеса и слѣзна на земѣ да трѣпѣтъ
за насъ; умрѣ за насъ отъ безкрайнь своѣхъ
любовь. Методова проповѣдь силно прѣтрѣсе
Българь-ты: они трѣчатъ вече въвъ пазухы
на всемоушный татко. Нѣ по между нихъ и-
мать еще доста твърдоглави, кои слѣно от-
връжють истинѣ-тѣ вѣрѣ и дрѣжять ся яко
за стары-ты обычи, за стары-ты боговы. И
првы отъ нихъ іе Борисъ, царь Българскы."

Вообще Борисъ, както и неговый Импе-
раторскій собратъ, Михаилъ III, сынъ Теофила,
миновали си време-то по много на ловъ; пер-
вый ся пристрастилъ до толкова, гдѣ-то
вреть въ кѣща-та му были изображены зай-
цы, сѣрны, мечки, вълцы и пр.; но и ловъ
му дотегналъ. Съ печално срдце той
придумва развлечения разны: "Дѣла да най-
дамъ скоро хитеръ образописецъ, да ми на-
пишетъ на платно новы подобы, така си ду-
маше, кога влѣзе въвъ собѣ му іединъ чело-
вѣкъ. Затылъкъ му іе покрѣенъ отъ богатѣхъ
кожъ, свѣтлы очи блѣскають кроткы пламень
изъ подъ високо негово чело, добра свѣта
душа сієтъ му изъ цѣлѣхъ поставѣ, а изъ подъ
црѣни халища, що му крѣпкы жды покрыва-
ють, свѣтитъ ся кръстѣя." Слава Исусу Хри-

даты-та проповѣдвася, сѣнка-та прехожа и
Божїи-те обѣщанія умножающися исполняють
насъ съ небесна свѣтлость, чрезъ уста-та на
спаситель-атъ Христа. Той Господъ назовава
себе си жениха, зетъ, на наши-те души, и
показва, кое-то нѣй именуваме смѣръ, като
че е преминуванъ отъ смѣръ-та камъ-то жи-
вотъ-атъ, и обѣщава спасеніе-то въ поканіе-
то, и явленіе-то Божїе въ чистота-та сердечна.

И това явно ся исправя отъ слѣдующи-
те разговори. Сега, безъ да начнемъ нещо
отъ логическо-то и естествено-то имъ изъ-
сненіе, благодарни сме, като показамъ въ
предреченни-те истински и твърды епихирїма-
ты, кои-то изясняють душевно-то безсмертіе,
предъ судилище-то на право-то размышленіе,
и на созвѣсть-та на чловѣческій-атъ родъ.

(Слѣдува.)

сту“ — неговъ поздравъ. Зачуденъ го глгдъ царь.

„Що искаше да кажешъ съ това? — азъ ся некланямъ никому, — азъ съмъ царь — и имамъ потребъ отъ никого, проговори му на бръго. „Слава да бждетъ на Исуса Христа, сына отъ вѣчнаго Бога, на кого ты, царе, си проста тварь,“ отговори кротко святы Методъ. „А! сега ми тебѣ. — На ты си, како ся видишь, единъ отъ тѣе свѣтлицы, кои сакажтъ да ни даждъ новъ вѣрж. Иди си, откъдъ си дошелъ, безумни сиромаше, не губи си время напразно, съсь мене нищо неможешъ да направашъ!“ рече му царь Борисъ, и грубо ся засмѣя. „Махни ся, махни отъ мене ты и твоя сѣнива вѣра. Глядай тамо, това ѣе моя вѣра“ и показа му съ прѣстъ да видѣтъ неговы подобы. „Това ѣе моѣ веселье — и по памятно щене да бждетъ, ако можеше ты да ми прѣмѣнишь тѣя стары подобы на новы, негли да ся мѣнишь да ны товарашъ твоѣ новъ вѣрж. Боже и лопъ сж мой вѣра.“

Св. Методъ, като искусенъ живописецъ, изобрази на плътно страничъ-атъ сѣдъ на второто Христово появление. Отъ една страна видѣся далечъ гробнице, изъ кое-го, показатся странины мъртвы образы, пробудены отъ Ангелскы трѣбы. По отгоре, въ свѣтлы облацы, обиколень съ Ангелы, въ лѣва рѣка съ кръсть, а въ дѣна съ благословение, сѣди Сынъ Божий до Пресвятан своя Майка. Надъ тяхъ, образъ Бога отца и св. Духъ, въ видѣ Голубя, простира крыла-та си. Тѣма отъ Ангелы обикалятъ праведны-те и грѣшны-те, които члкатъ, то съ радостъ, то съ грѣбъ, послѣдны-атъ свои сѣдъ. Отъ друга страна далечъ видѣся пламень отъ нѣкло-то и странины мѣки. Подоба-та бѣ готова, и Борисъ съ важень и недоуричнъ видъ попыта св. Методъ: „Е, свѣтче, кажи, дѣна ти ѣе работа-та“ — рече царь — „дай вамо да видимъ, не ми ся вѣруиеть, да нѣщо добро можеть да излѣзеть отъ твои тѣ рѣцѣ! Кажи!“ „Еще устницы му бѣха отворены за да ся изсмѣиеть надъ хж-дожница и тутакси весь застава прѣлѣпленъ, кога святы Методъ потрѣгна завѣсж тж и показа му подобы тѣ. Очн тѣ му ся обрѣнахъ на нѣхъ — и студень потъ потече му почело то. „Що ѣе това?“ прашаго изумень отъ страхъ. Сѣдъ ѣе, царе, сѣдъ, що ще править вѣчны Богъ — Богъ християнскы, надъ жителн ты отъ тѣжъ земж.“

Св. Методъ краснорѣчиво объясни на боязливы-атъ Царь, какъ грѣшны-те идопоклонцы ще да быдаты мѣнены, а праведны-те християны — блажены. Борисъ впериси очн-та въ нѣкло-то, гдѣ-то мѣчаты грѣшны-те, и въ отчаяніе извика: „Странно — ахъ странно — издыхна Борисъ съ голѣмъ страхъ и трепетъ. Бѣло како сѣбъ сторися негово лице, трясеть ся како листъ надъ водж — страхъ, гроза и трепетъ заирѣхъ му смрътноблѣдны устницы. „Нѣ опули ся и овамо на десно, царе“ проговори пакъ святы Методъ — „О поглядни, каква небесна радость блѣскашь ся отъ лице то на тѣя блажены людѣ, кой чл-кажтъ тука заслуженъ тж си занлатж. Понеже сж ходили по праведны пѣтъ на Господа, — за това сега зимажтъ си занлатж достойнж.“

Борисъ обрѣна си очн-те направо и — кръстенъ бѣ веке въ сердце-то си. Той падна на колѣни и съ сердечна молитва, безъ всяко слово, излѣ чиста-та си душа предъ Бога.

Книжка-та ся свърши съ слѣдующе-то прекрасно описание:

Тиха полнощ ѣе загрѣнѣла земж въ свое црѣно крыло. Всичко отпочивать, всичко ѣе нѣмо и глѣчно. Тѣмко си видѣтъ два човѣка, кои млчешкомъ врывжтъ изъ царскы дворовы на кжй потокъ кой тамо близу жуборить. У тѣй потокъ ся заирѣхъ. Широко ся простирать надъ тихъ земж тѣмно небо; онаднѣска почивать влѣвъ свѣдены миръ. Ясно трептѣтъ отъ неизмѣрны вышныи свѣтлы звѣздицы, и бѣлъ свѣтъ на Истокъ знаменуиеть

приближенъ то на мѣсячнж тж. Широко-гранна линия навеждатъ свои границы надъ водж тж, коя тихо сладко шумить. Подъ днѣж-тж повлекж Борисъ — а втори святы Методъ посвати царя за Божий сынъ — за сына на небеса-та. И яркы свѣтъ отъ мѣсячнж тутакси огрѣи изъ за горж тж, и прѣвъ границы и дрѣвены листѣ зануми прѣмѣло, како да бѣхж си занептали скрѣиени тамо святы духове, да ѣе царь Борисъ прѣиель свѣты кръсть, да ѣе огрѣяло тука за Българѣж видѣло отъ свѣтж истинж вѣрж.

Това е содержаніе-то на тѣя книжка, коя може да быде названа: „Историческо-религіозна приказка.“ Ти е необходима за всякого Българина да узнае какъ ся кръстоль неговый родъ и прѣлъ св. Православна Вѣра; освѣтъ това, тѣ е вѣрно орудіе, кое-то може да противостои срещу всяки клеветы на наша-та Православна вѣра. Цѣна-та ѣе само единъ грошъ, и пары-те гдѣ-то ся собирать ще быдаты назначены да ся напечата друга нѣкоя Българска книжка. Желателно е да излѣзватъ по много такы книжцы, кои-то да наставлятъ народа въ вѣра-та православна и да вселятъ кротость и послушаніе, като тѣя суца вѣра, споредъ высоки-те желанія на Н. В. Султана, нашъ августѣйшій Императоръ, подъ державна-та десница на кого-го, българска-та книжинна наченала е да процвѣтѣва.

Хр. Даскаловъ.

Круговращеніе на трапезы-те.

(Окончаніе.)

Насредъ одѣя-та, послана съ коверъ (спѣжаде), сѣднали нѣколко човѣцы около малка една трапеза отъ червено древо. Изъ 8 лица, кои-то седѣха около трапеза-та, 3 бѣха мужѣ, а 5 жены, отъ 16 до 40 години. Дрѣхите имъ и крака-та не ся опираха нито единъ на други, нито до трапеза-та. Кога-то тѣ бѣ направена цѣль (верига), вспѣи турн свободно руцѣ-те си на трапеза-та, и ся опираше съ малкѣ-атъ си прѣсты на права-та си рука до малкѣ-атъ прѣсты на лѣва-та рука сосѣда си по дѣна-та страна; а съ малкѣ-атъ прѣсты на лѣва-та рука до малкѣ-атъ прѣсты на права-та рука сосѣда си по лѣва-та страна. Чрезъ дванес минути една изъ жены-те обиви, че осѣща болѣсть и стана отъ мѣсто-то си: други-те лица, кои-то участвоваха въ опыта, завчасъ пакъ затвориша верига-та. Чрезъ трѣис минути, единъ изъ мужѣ-те оскѣти едно легко сотрясение или волнение въ права-та си рука, кое-то примина послѣ въ лѣва-та; подиръ него и други-те, гдѣ-то по всички-та верига начена нато да ся движѣ едно общо возбуждено теченіе. По всеобщо-го изумленіе возрасти, кога-то пачна да ся мърда отгорн-та дѣска на трапеза-та, а подиръ нея — и суца-та трапеза. Движеніе-то бѣше кругло, отъ лѣва-та рука камъ права-та; (по нѣкоги ся случѣа и новонаки) и толкова скоро, гдѣ-то бѣха принудены да встанатъ и да бѣгаты на около ѣе: това ся продолжи до чѣтыре минути. Санникасаха, че направленіе-то на това движеніе бѣ сѣверно. Кога-то ся доприха единъ до други съ дрѣха-та си или съ руцѣ-те, движеніе-то преставаше; но кога-то направиха пакъ цѣль, — чрезъ три минути трапеза-та отново начена да ся върти.

Ученный-атъ докторъ повтори нѣколко пжти този опытъ и замѣте, че теченіе-то ся возбужда камъ оная страна по много, коя-то е по чувствителна, и кога-то ся нахождатъ смѣсенно мужъ и жена, безъ участіе на дѣца-та и старцы-те.

Віенски-те Газеты объявиха какво и тѣ правили опыты не само на древо червено, но и орѣхово, и какво движеніе-то на трапеза-та наченало подиръ единъ часъ и нѣколко минути. Вообще то става отъ $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ часа.

Слѣдъ таквои подтвержденіе на странно явленіе, всички-та Германія, нато да ся върти. Ежедневны-те разговоры на явленіе, въ кое-то нѣкои думатъ да ся тричество и магнитизмъ, станаха общи всякого. Малко по малко открѣха че стана надъ други предмети, както: шпалы, тарѣ, желѣзо и пр.

Но какъ мъртвыи предметъ може да мърда? Всички-те учены Нѣмцы начинатъ трупать теоріи надъ теоріи и да ги облеватъ различно. Впрочемъ теорія-та на Дора Лѣна видѣся да е по вѣроятна. „Ако говоришъ той —“ затворена верига отъ нѣко човѣцы, въ кое-то дѣна-та страна едниго сообщавася съ лѣва-та на другого, ма вѣянѣе на трапеза-та или на други предметъ, то въ нея случѣся суцо-то оложа, то быва съ желѣзо-то и магнитъ, т. е. едѣта половина на трапеза-та ще покаже сѣвнѣи, а друга-та половина — южнѣи магнитизмъ. И тѣй ако вообразишь че трапеза-отъ дѣйстви-то на руцѣ-те, е магнитъ, ще ся обрѣца на своя-та ось до тогати, гдѣ южна-та и половина не стигне сѣвернѣи ать край. Слѣдовательно ще ся обрѣца около догдѣ не стане нѣкоя измѣненіе това изкро-магнитно теченіе.“

Това мнѣніе нахожда по много послѣдователи въ Германія, гдѣ-то сега рѣшнѣе начинатъ да правятъ опыты почти по книжка. Назватъ че дѣй Господни, кои-то устроивали въ круговращеніе-то на трапезы скоро углубились въ магнетическѣи сонъ, движеніе-то нѣмъ покоравася на човѣчѣта воля, и че трапеза-та прѣима по нѣво-то, кога-то човѣцы-те, кои-то составятъ верига, отискивали си руцѣ-те. Оснаи сотрясение и будещъ въ прѣсты-те, нѣкогата осѣщатъ трепераніе, а други приходѣтъ въ совершенна слабостъ.

Открытіе-то на тези новы явленія, изведи партіи за и противъ; това неспостижѣ нѣщо между други-те явленія на природѣ приведе човѣцы-то въ недоумѣніе и порѣнай противоположны мнѣнія. Тѣж, напр., въ Прагска газета рѣшнѣе объявиха, всички-те тѣя опыты не ся другъ нѣщо, то свѣтъ смѣшно заблужденіе, и приписваха го вращеніе то на трапезы-те на суцы-те нѣя, кои-то излѣганы отъ тѣя новостъ, наскатъ си руцѣ-те до толкова, гдѣ-то трапеза, ще не ѣе, треба да ся мърднѣ.

Но най изумително дѣйствиѣ на круговращеніе-то на трапезы-те станало надъ човѣка. Ето какъ го описватъ: „Единъ човѣкъ стоялъ посреди одѣя-та и твердо и рѣиь очн-те си въ единъ предметъ; тѣ, и то правиха опыты надъ трапеза-та, обиколго съ верига отъ прѣсты; тѣй ся стар-твердо да стои на крака-та си безъ да видѣ очн-те си отъ избраннѣи-атъ предметъ и ся мърднѣ нѣкакъ. Призь нѣколко минутой оскѣти, че унѣ изъ прѣсты-те нѣмъ иствала въ него една прѣтна теплота съ ма-сотрясение; скоро му казаха, че въ суцо-время, кога-то крака-та му и глава-та стои въ перво-то направленіе, тѣло-то му отъ дѣна страна взело совершенно неестественъ положеніе и обрѣналося на една страна; сетне глава-та и крака-та му трѣбаше да обрѣнатъ споредъ тѣло-то и чрезъ една-мута тѣй ся совершенно повърна.“ Това движеніе тѣло да стане по скоро, ако не бѣ спрѣан опытъ-атъ заради болѣсть-та, кога начена да осѣща въ глава-та си. Това суцо повториха и надъ други, и тѣ трѣбаха ся обрѣнати.

Въ заключеніе, мы прибавляваме, че, такыя опыты надъ круговращеніе-то на пезы-те и човѣка, слабонервын-те, слабы и най паче жены-те по скоро осѣщатъ лѣсть въ тѣло-то, и заради това имъ советувать да не продолжаватъ веке, като поустоватъ слабость или изнеможеніе. Хр.